

Onrust op de Krim is goed nieuws voor slechteriken in het Midden-Oosten

Crisis rond Oekraïne leidt ertoe dat internationale gemeenschap nu geen tijd heeft voor andere conflicten

Leo Kwartan

De Russische inmenging in Oekraïne heeft een crisis veroorzaakt die groot genoeg is om de diplomatieke energie van de internationale gemeenschap lange tijd volledig op te slokken. Dat is goed nieuws voor de slechteriken in het Midden-Oosten. De dictators, landdieven en putschisten kunnen zich nu buiten het zicht van de camera's ongestoord wijden aan de onfrisse praktijken die ze nodig achten voor de redding van hun land, maar die door de rest van de wereld helaas zo slecht begrepen worden.

In Damascus zal president Assad beseffen dat de VS en Rusland even geen tijd hebben voor een derde ronde van de vredesconferentie in Genève. Niet dat de eerste twee ronden iets hebben opgeleverd, maar er was wel wereldwijde aandacht voor de uitgehongerde inwoners van Homs en de 'barrel bombs' die het regime afwerpt boven woonwijken. Er ontstond ook een zekere coördinatie tussen Washington en Moskou. Twee weken geleden nog stemden de Russen in met resolutie 2139 van de Veiligheidsraad, die verlening van noodhulp aan de lijdende Syrische bevolking eist.

Inmiddels is de humanitaire situatie in Syrië niet langer prioriteit voor de stegelijke grootmachten. Terwijl Russische militairen bases van het Oekraïense leger omsingeld houden, boekt Assads leger ongemerkt voortgang wat betreft de omsingeling van Aleppo. Binnenkort worden er weer honderdduizenden Syriërs onderworpen aan de beproefde tactiek van uithongering, beschieting en onthouding van medische hulp.

Terwijl op de Krim sinds 27 februari slechts drie waarschuwingsschoten zijn gelost, zijn er in Syrië al meer dan duizend doden gevallen.

Ook de Israëlische premier Netanyahu kan even ademhalen. In Washington is hij zojuist beledigend toegesproken door president Obama. Israël zou volgens hem 'moeilijke beslissingen' moeten

nemen teneinde vrede te sluiten met de Palestijnen. Bibi hoort deze mantra al sinds 1996, toen hij voor het eerst premier werd. Niets nieuws onder de zon dus, ook niet toen Obama zei dat de kans op een tweestatenoplossing steeds kleiner wordt. Dat is waar Netanyahu vrolijk wordt: bouw de Palestijnse gebieden zo vol dat er geen plaats voor een staat overblijft! So far so good, zou je zeggen.

Het probleem voor Netanyahu is echter dat de Amerikaanse minister van

Terwijl op de Krim drie waarschuwingsschoten zijn gelost, zijn er in Syrië meer dan 1000 doden gevallen

buitenlandse zaken, John Kerry, voortdurend suggereert dat Israël met zijn koppigheid diplomatieke isolatie en een boycot door de internationale gemeenschap riskeert. Het is Israël niet ontgaan dat steeds meer buitenlandse bedrijven zich terugtrekken uit het land. Dankzij Poetin hoeft Netanyahu niet bang te zijn dat Kerry binnenkort weer langskomt op een ongewenste vredesmissie. De minister heeft het nu zo druk dat hij de bouw van nog wat kolonistenhuizen waarschijnlijk niet eens opmerkt.

In Egypte loopt veldmaarschalk Abd al-Fattah al-Sisi zich warm om te worden gekozen tot nieuwe farao. Het Westen heeft nog steeds moeite met de staatsgreep van 3 juli 2013, waarmee de democratisch gekozen president Morsi werd

afgezet. Achteraf kun je stellen dat de Egyptenaren net als de Oekraïners hebben besloten hun gekozen maar disfunctionerende president naar huis te sturen. Hoe dan ook, het Westen heeft nu geen tijd om zich druk te maken om de schijnprocessen en muilkorving van de media waarmee Al-Sisi zijn dictatuur metselt.

De slechteriken in het Midden-Oosten gedijen van oudsher bij polarisatie op het politieke wereldtoneel. Ze hopen dat geopolitieke belangen als vanouds zullen prevaleren boven moreel gebeuzel. Het klinkt de Assads, Netanyahu's en Al-Sisi's als muziek in de oren.

.....
Leo Kwartan is arabist en adviseur voor bedrijven die opereren in het Midden-Oosten.

